

Віктор Щепановський:

«Ажіотаж довкола земельної ділянки на вулиці Юності показав, як псевдотурботу про екологію та політику можна використовувати в корисливих цілях»

ростислав ПОДІЛЬСЬКИЙ

Черговий сплеск інформаційної активності довкола так званого "Козацького гаю" на вулиці Юності в Тернополі засвідчив, що маніпулювання громадською думкою, спекуляція на релігійних почуттях тернополян та політика — ефективні інструменти для боротьби з економічними та політичними конкурентами. Перший віцепрезидент корпорації "Укрбудінвест" Віктор Щепановський — про справжню ситуацію довкола "Козацького гаю", рейдерські атаки та будівельний бізнес, що став заручником політичних ігор.

— **Пане Вікторе, як ви прокоментуєте нещодавно поширену співкоординатором проекту "Квітуча Тернопільщина" Ігорем Сцібайлом інформацію про наміри ТФ "Будівельник" знести скульптуру Богородиці у "Козацькому гаю". Чи проводить ваша фірма якісь роботи в цьому напрямку?**
— Жодних робіт щодо знесення, а тим паче знищення релігійної скульптури працівники ТФ "Будівельник" у так званому "Козацькому гаю" не проводили і проводити не будуть. Що ж до нашого будівництва, то справді, на земельній ділянці, яку ми орендуємо, фахівці "Будівельника" почали заливку під фундамент каплички.

— **Вікторе Васильовичу, невже "Будівельник" хоче встановити ще одну релігійну скульптуру на вулиці Юності?**
— Ні, йдеться про ту саму капличку, але вона буде мати естетичний вигляд і буде більше пристосована для здійснення релігійних потреб усіх бажачих.

— **А що тоді буде зі скульптурою Богородиці, яка вже встановлена на цій земельній ділянці?**
— Ми, порадившись із духовенством міста, вирішили перенести її до новообудованої каплички. Хочу ще пояснити "натуралісту" Сцібайлу, що не можна здійснювати рейдерські атаки (самозахоплення) до об'єкта, що юридично належить ПП ТФ "Будівельник".

Якщо ж вже заговорили про рейдерство, то у які рамки входить знищення будівельної огорожі навколо ділянки на вулиці Юності ввечері, 8 листопада, на якій, до речі, "Будівельник" запланував, повторюю, на законних підставах, будівництво багатоквартирного будинку на два під'їзди. Щодо згаданого інциденту, то ми вже звернулися до правоохоронних органів міста з відповідними заявами.

— **Пане Вікторе, згадуючи "Козацький гай", ви говорите "так званий". Чому?**
— Тому що жодного стосунку сквер на вулиці Юності до рекреаційної зони, безрезового гаю і тим паче до козаків не має. Повторюю: в жодних документах ця територія не вказана як рекреаційна чи паркова зона. "Козацьким гаєм" та рекреаційною зоною згадана територія стала лише на шпальтах деяких місцевих газет!

— **То які справжні причини ажіотажу довкола цієї земельної ділянки та хто "стоїть" за "Козацьким гаєм"?**
— Питання будівництва на вулиці Юності в Тернополі лежить у двох площинах — господарсько-конфліктної та політичної. Господарський конфлікт виник між ПП ТФ "Будівельник" та паном Білим, власником приміщення колишньої швейної фабрики, що межує із земельною ділянкою. Річ у тім, що пан Білий планував на вулиці Юності збудувати тор-

говельно-розважальний заклад. Оскільки корисної площі під приміщенням швейної фабрики виявилось замало, він вирішив "прихопити" і частину скверу. Натомість "Будівельник" пішов законним шляхом і через сесію Тернопільської міської ради отримав дозвіл на оренду 0,25 га для будівництва на вулиці Юності багатопверхового будинку на два під'їзди.

Тепер — щодо скверу. Територія, на якій ми плануємо збудувати житло для тернополян, мала сумну славу. Переповнені сміттєві баки, використані шприци та гори пляшок, практично розвалена трансформаторна підстанція — таку картину ми побачили, приїхавши вперше до "Козацького гаю". До речі, мої слова можуть підтвердити мешканці навколишніх будинків. Після отримання дозволу "Будівельник" вивіз машини сміття та готовий був здійснювати будівельні роботи, проте ми відразу зіткнулися із незрозумілим спротивом.

— **Що відбувалося після рішення сесії міської ради, на якій ви отримали дозвіл на будівництво?**
— Зрозумівши, що черговий "торговельно-розважальний заклад" пану Білому на цій території вже не збудувати, цей чоловік пішов у наступ і почав чинити спротив, мовляв, "сам не гам і другому не дам". Заручившись підтримкою співкоординатора проекту "Квітуча Тернопільщина" І. Сцібайла, пан Білий почав розповсюджувати неправдиву інформацію серед місцевих мешканців щодо будівництва на цій території, та й, зрештою, наляштувати тернополян протиставити "Будівельник". Активно коментуючи свої дії в пресі, І. Сцібайло, підігрівав нездоровий ажіотаж до цього питання. Згодом сквер перетворився в гай, потім — у

рекреаційну зону і тепер на місці можливого будівельного майданчика з подачі співкоординатора "Квітучої Тернопільщини" виник "безрезовий козацький гай". Ми почали захищати свої права у суді, натомість проти нас було використано іншу, набагато брутальнішу спекуляцію.

— **Що ви маєте на увазі, пане Вікторе?**

— Маю на увазі те, що наші опоненти зіграли на релігійних

— Очевидно, більшість мешканців нейтральної думки про забудову скверу на вулиці Юності. Хоча є й такі, хто піддався на провокативні дії "Квітучої Тернопільщини" та їхні маніпулятивні заяви, що сформували нездоровий ажіотаж довкола цієї території та будівництва негативну громадську думку. З деяких джерел нам стало відомо, що представники вказаних громадських організацій отримали "замовлення" та

ре Васильовичу, наголошуючи саме на місцевих виборах?

— До травневих виборів 2010-го ще далеко, проте багато хто в Тернополі вже бачить себе в кріслі міського голови і, можливо, вже замовляє це крісло під себе. Ні для кого не секрет, що в місцевому політикумі активно обговорюють можливості та шанси президента корпорації "Укрбудінвест" Зеновія Щепановського, у майбутніх виборчих перегонах (Зеновій Щепановський — рідний брат Віктора Щепановського — авт.). Можу з упевненістю заявити: Зеновій Щепановський, який, нагадаю, на минулих виборах на посаду тернопільського міського голови зайняв друге місце, для багатьох кандидатів може виявитися дуже незручним суперником. Що робити в такій ситуації? Тільки атакувати, діяти на випередження, використовувати всі доступні і в більшості випадків брудні методи та маніпуляції з громадською думкою тернополян. Мета в таких політичних одна — очорнити, знищити незручного супротивника. Тому й тема "Козацького гаю" для них є благодатним ґрунтом.

— **Вікторе Васильовичу, як, на вашу думку, будуть розгортатися події довкола будівництва на вулиці Юності, і якими будуть подальші кроки ТФ "Будівельник"?**

— Безперечно, ні, адже наблизилась чергова вибори — президентські, можливо, досчасні парламентські, а головне — травневі вибори 2010 року до місцевих рад. Скажіть, будь ласка, хто з політиків не захоче на цій темі отримати додаткові політичні "бонуси" та оголосити себе рятівником міста? Я таких не знаю.

— **Що ви маєте на увазі, Вікторе?**

кошти на використання зазначеної земельної ділянки для будівництва казино.

— **Чи залишать політики тему "Козацького гаю" в спокої?**

— Безперечно, ні, адже наблизилась чергова вибори — президентські, можливо, досчасні парламентські, а головне — травневі вибори 2010 року до місцевих рад. Скажіть, будь ласка, хто з політиків не захоче на цій темі отримати додаткові політичні "бонуси" та оголосити себе рятівником міста? Я таких не знаю.

— **Що ви маєте на увазі, Вікторе?**

ДОВІДКА

Підстави, на яких ПП ТФ "Будівельник" має право здійснювати будівництво на вулиці Юності в місті Тернополі:

1. Ухвала Львівського апеляційного адміністративного суду від 22 вересня 2009 року № 7434/09/9104, за якою апеляційну скаргу Тернопільської міської ради залишили без задоволення, а постанову Тернопільського окружного адміністративного суду від 17 лютого 2009 року в справі № 2а — 12397/08 — без змін. Постанова Тернопільського окружного адміністративного суду від 17 лютого 2009 року (справа № 2а-12397/08) визнала протиправним та зобов'язала Тернопільську міську раду скасувати рішення двадцять другої сесії п'ятого скликання Тернопільської міської ради від 27 листопада 2008 року № 5/22/1 "Про скасування рішення Тернопільської міської ради від 2 жовтня 2008 року № 5/21/77 "Про затвердження проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки площею 0,25 га під будівництво багатоквартирного житлового будинку з вбудованими стоянками для автомобілів за адресою: вул. Юності приватному підприємству "Тернопільська фірма "Будівельник".

2. 03.11.2009 року Інспекція державного архітектурно-будівельного контролю видала ПП ТФ "Будівельник" дозвіл на проведення будівельних робіт з будівництва багатоквартирного житлового будинку на вул. Юності.

ПП ТФ "Будівельник" засновано в 1998 році. "Будівельник" входить до корпорації "Укрбудінвест", що нараховує 10 будівельних компаній і є одним з найбільших забудовників первинного житла в Тернополі та в Україні. Директор ПП ТФ "Будівельник" — Григорій Петрович Маланюк.

У 2009 "Будівельником" буде введено 145637,8 кв.м житла. На даний час у фірмі працює понад 1,5 тис працівників. У 2008 році ПП ТФ "Будівельник" сплатив 6,5 млн.грн. різноманітних податків, більшу частину з яких — до місцевого бюджету.

Вихованцям притулку сподобався дитячий будинок сімейного типу

Оксана СМІЛЬСЬКА

Діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування, — вихованці притулку для дітей служби у справах дітей Тернопільської обласної державної адміністрації — нещодавно побували у дитячому будинку сімейного типу в селі Шельпаки Підволочиського району. Ця поїздка відбулася у рамках проекту "Розробка адаптаційного механізму для дітей-сиріт і дітей, які залишилися без піклування батьків, до сімейних форм виховання" за фінансової підтримки Мережі нідерландських благодійних фондів для країн Центральної та Східної Європи (CNF-CEE) та Карпатського фонду (Україна) через Тернопільську міську громадсько-молодіжну організацію "Об'єднання сиріт міста Тернополя".

— Ця поїздка дала нашим вихованцям можливість на власні очі побачити, які умови життя у будинку сімейного типу, — зазначив завідувач притулку Володимир Завіша. — Від вихователів наші вихованці часто чули про усунування, опіку, прийомні сім'ї, дитячі будинки сімейного типу, але що це таке насправді, вони не знали.

Коли мікроавтобус заїхав на подвір'я дитячого будинку сімейного типу, наші вихованці з цікавістю дивилися на клумби з квітами, доглянуті ґрядки. В гарно облаштованих кімнатах у кожного з дітей свій застигний куточок і багато-багато іграшок. Не так, як в інтернаті, де все спільне. Цією поїздкою ми мали на меті розвіяти страх наших вихованців перед закладами такого типу. Адже в їхніх спогадах — рідні батьки, від яких часто називали побоїв, але ж вони свої, рідні. Кожен дзвінок у двері притулку вселяв нашим вихованцям надію, що приїхали їхня мати чи батько.

Будинок сімейного типу сім'ї Мотички — перший у Тернопільській області. Тут виховується десять прийомних дітей, усі вони називають батьків-вихователів мамою і татом. З кожною хвилинкою контакту між дітьми дитячого будинку і

вихованцями притулку ставали тіснішими. Іграшки ставали спільними, діти радо гралися одні з одними. Батьки-вихователі накрили великий сімейний стіл. За столом четверо вихованців дитячого будинку сімейного типу ділилися з нашими вихованцями і порівнювали, як їм жилося в інтернаті, і як тепер, у дитячому будинку.

— Спілкування між дітьми про переваги дитячого будинку сімейного типу над школою-інтернатом дало свій результат, — додав пан Володимир. — Троє вихованців притулку виявили бажання залишитися у такій гарній дитині. Тільки такої змоги не було, цей будинок уже заповнений. Тішить те, що тепер наші вихованці знають, що таке дитячий будинок сімейного типу і як в ньому жити.

Канадський фонд підтримки місцевих ініціатив

3 Днем толерантності!

Толерантність — це здатність індивіда сприймати без агресії думки, які відрізняються від його власних, а також особливості поведінки та способу життя інших, терпимість до чужого способу життя, поведінки, звичаїв, почуттів, ідей, вірувань. Толерантність має свій діапазон, виходячи за який, індивід втрачає можливість для нормального існування. Це також стосується і більшості утворень — громади, нації, етносу, раси. (Вікіпедія)

Толерантність у всі часи вважалася чеснотою. Вона передбачає терпимість до відмінностей серед людей, уміння жити, не порушуючи прав і свобод інших. Толерантність також є основою демократії і прав людини.

Поняття толерантності формувалося впродовж багатьох століть, і цей процес триває й сьогодні. Нагромаджуючи різноманітні значення, термін "толрантність" прагне відповідати дійсності, в якій численні прояви нетерпимості вимагають нових засобів подолання. Згідно з визначенням, поданим у Декларації принципів толерантності, підписаній 16 листопада 1995 року в Парижі 185-ма державами-членами ЮНЕСКО, толерантність — це "поснада, ухвалення і правильне розуміння багатого розмаїття культур нашого світу, наших форм самовираження і способів виявлення людської індивідуальності". Це визначення передбачає також терпиме ставлення до інших національностей, рас, кольору шкіри, статі, сексуальної орієнтації, зросту, інвалідності, мови, релігії, політичних або інших думок, національної або

соціального походження. Питання толерантності, розмаїття культур, відмінності мов, мовленнєв, релігійні і культурні діалоги були предметом обговорення регіональних і міжнародних конференцій. Спочатку, будучи лише приводом для обміну думками і знаннями, ці конференції сприяли розробці поняття і вимог толерантності, а також визначили стратегію розповсюдження толерантності й протистояння зростаючій нетерпимості.

Декларація визначає толерантність не лише як моральний борг, а й як політичну і правову вимогу до окремих людей, груп людей і держав. Вона визначає положення толерантності стосовно міжнародних інструментів захисту прав людини, вироблених упродовж 50 років. У Декларації підкреслюється, що державам слід розробляти нове законодавство, при виникненні необхідності забезпечувати рівність між усіма групами людей і окремими членами суспільства.

Держави-члени ООН оголосили 16 листопада Міжнародним днем толерантності. Отож, зі святом всіх нас, тернополян! Саме для протидії нетерпимості, расизму, насильства, дискримінації, етнічним злочинам серед населення Тернопілля члени та волонтери НГО "Єднання" пропонують широкий комплекс заходів у рамках реалізації проекту "Утвердження расової та етнічної толерантності як необхідної складової демократичного соціуму" за фінансової підтримки Посольства Канади в Україні (Фонду підтримки місцевих ініціатив).

Чотири роки — лише на молочку...

Хворого хлопчика кинули напризволяще. Хто винен?

Закінчення. Поч. на стор.1.
У СТАРІЙ ХАТИНІ ТУЛЯТЬСЯ 14 ЛЮДЕЙ

Фельдшер с. Жовтневе, яка опікувалася дитиною, зазначила, що хлопчик народився дуже ослабленим, м'язи були частково недорозвинені, та ще й мав проблеми зі шкірою. До речі, з того часу практично нічого не змінилось на краще, а, навпаки, погіршилося. Сергійко до чотирьох років жив зі своєю матір'ю та родичами — бабусею, маминим братом, сестрами, їхніми чоловіками та дітьми у селі Жовтневе, що за 15 кілометрів від Тернополя. Усі вони туляться у старій двокімнатній глиняній хатині на околиці села. Умови проживання навіть жаливими називають важко — вони просто нестерпні. Саме у таких умовах "виховувався" Сергійко. Його мама Віра з дитинства — інвалід, у неї олігофренія. Чоловік вона не мала, першу дитину в жінки відібрали відразу після її народження і віддали до будинку дитини "Малютко". У селі

Віру знають, як спокійну, навіть доброзичливу людину, та вона не те, що виховувати дитину, а й собі часто ради не може дати. Місцеві мешканці неохоче розповідають про цю родину, мовби побоюються, що їх можуть звинуватити у байдужості і черствості.

— Іх усіх потрібно забрати в притулок, — кажуть сусіди. — Може, хоч тоді задумаються і не будуть мучити своїх дітей.

Більшість жінок у родині не працює, живуть на гроші, які держава дає на дітей, або з пенсії. Часто ходять допомагати місцевим мешканцям — обробляють їхні городи, заробляючи на харчі.

— Це справді проблема родини, а умови проживання там навіть критиці не піддаються, — зазначили у сільраді Чернелєва-Руського, до складу якої входить Жовтневе. — Зрозуміло, малий Сергійко аж ніяк не міг там нормально розвиватися. Але не з нашої вини, — виправдовуються. — Справа у тому, що нам дитину не віддавали...

ХВОРА ДИТИНА В ОТОЧЕННІ КРИГИ БАЙДУЖОСТІ

Спеціаліст сільради Анна Пахуляк розповіла, що після народження Сергійка до Віри приходила спеціальне створена комісія з представників сільради і медиків, аби забрати дитину, однак бабуся і прабабуся хлопчика не віддали, сказали, що його доглядатиме мама, а вони допомагатимуть.

— Ми протестували, щоб за гроші, виділені державою на дитину, мати купила одяг і памперси, придбала ліжечко, матрацик, ковдру та інші необхідні речі, — каже Анна Пахуляк. — Регулярно приходила фельдшер, оглядала хлопчика.

Фельдшер Надія Сисак зазначила, що приходила до хлопчика двічі, а то й тричі у місяць і навіть призначала лікування, однак її відповіді, що не мають грошей...

Як з'ясувалося, на цю хвору дитину грошової допомоги не отримували, навіть не був вироблений соціальний пакет по інвалідності. Однак чому фельдшер, як і сіль-

ський голова, не попіклувалися про те, щоб на хворого хлопчика виробили документи на отримання грошової допомоги, і не просити за його оздоровленням, — незрозуміло. Складається враження, що насправді ця хвору дитину ніхто не оглядав, а усі "дружні" закрили на проблему очі. Мовляв, нехай собі, як знають...

Така байдужість з боку влади й громади призвела до того, що Сергійко лише існував, а не повноцінно розвивався. А якщо його здоров'ям і вихованням зайнялися раніше, то, навіть зважаючи на вроджені вади, тепер його стан був би зовсім іншим.

ЧИ МОЖЛИВО НАДОЛУЖИТИ ВТРАЧЕНЕ?

Наразі Тернопільська районна прокуратура за фактом зanedбання дитини проводить перевірку. Судячи з усього, хлопчик у цю родину вже не повернеться. Наразі у притулку він вчиться їсти, ходити і спілкуватися з іншими дітьми.

— За кілька тижнів перебуван-

ня у нас хлопчик почав їсти м'ясо, рибу, овочі, фрукти, — розповідав завідувач притулку для дітей Володимир Завіша. — Наші кухарі аж розчулилися, коли він узвав до ротики першу ложечку із супом. Для нього вони спочатку перетраляли їжу.

Одна працівниця цього закладу принесла для Сергійка коліска, бо хлопчик випадав з ліжечка. Інша брала його за ручку і вчила робити крок за кроком. Йому давали в руку ложечку, олівчик, м'ячик, і він навчився втримувати предмети у руці. Словом, дитина почала стрімко розвиватися і надолужувати втрачене. За кілька тижнів тернопільські медики виробили соціальний пакет, і тепер хлопчиківів призначена матеріальна допомога по інвалідності. Та все ж усе втрачене надолужити неможливо. Сергійко самостійно ще не ходить, не розмовляє, не проситься "піси і каку", а його перелякани оченята досі сповнені недитячого смутку...